

מדיניות ההגירה צבי קן תור

ישראל מרחיקה מוחות וכישרונות

מנהליה של הזמרת הפיליפינית ריו פוסטאנס, זוכת תוכנית הטלוויזיה "אקס פקטור", מבקשים ממדינת ישראל להעניק לה תעודת תושב זמנית או אשרת עבודה לאמנים. לטענת המנהלים שלה באן נסקה הקריירה המוזיקלית שלה ויש לאפשר לה להופיע בישראל ולהרוויח מקולה. אלא שכל עוד נמצאת פוסטאנס בס' טוס של אשרת תייר, היא לא יכולה לעבוד.

בהתאם לחוק, יכולה פוסטאנס לשהות בישראל 63 חודשים מהיום שבו נכנסה לראשונה אליה. אם עדיין לא השלימה את התקופה, היא תוכל לקבל אשרת עבודה זמנית (אמנים) בכל פעם לצורך הופעה כזו או אחרת, עד השלמת יתרת התקופה. בתום פרק הזמן המוגדר, תיאלץ הזמרת לעזוב את ישראל – אלא אם ועדת החריגים תקבע אחרת.

במקום פוסטאנס לא הייתי מטפח ציפיות. למיטב זיכרוני, מעולם לא שקלה הוועדה שיקולי קריירה – אלא רק שיקולים הומניטריים או שיקולים של תרומה משמעותית למדינה. עם כל הכבוד לקולה המיוחד, העובדה שפוסטאנס הרטיטה מאות אלפי לבבות בתוכנית טלוויזיה אינה עילה לקבלת תעודת תושב.

גם הכדורגלן ג'ובאני רוסו, ששיחק בעבר במכבי חיפה, הרטיט את לבבותיהם של המוני אוהדים, אך נאלץ לעזוב לאחר שבקשתו לקבל תעודת תושב נדחתה. כאן לא יועילו פניות לשרים ואין טעם בהפע' לת לובי בנושא, שכן אין שום סיכוי שוועדת החריגים תעניק תעודת תושב זמנית על בסיס פופולריות. במקרה של רוסו, התנהל קמפיין של ממש במטרה להעניק לו אזרחות כדי שיחליץ את נבחרת ישראל מהבוץ הספורטיבי שבו דישרשה – אך הניסיון נכשל.

איני מפחית מתרומתה של הזמרת לתרבות בישראל, אך הכתור בת לכך אינה ועדת החריגים, אלא כנסת ישראל, שלא מוצאת מקום לבחון מחדש את התאמת לשון החוק למציאות בת ימינו. חוק הכניסה לישראל, שנחקק לפני יותר מ-30 שנה, הוא חוק מיושן וחסר גמישות שהגיעה העת לשנותו ולהתאימו לרוח שנושבת במדינות מתוקנות רבות בעולם. הנוק שנגרם למדינה בשל היעדר חקיקה מתאימה רחוק מלהסתכם רק בפגיעה בעולם התרבות. בפועל, הדרקוניות של החוק פוגעת במישרין בכלכלה ובתנועת המוחות לישראל.

כך למשל, אחת ההשלכות של חוק הכניסה המיושן היא הקושי של מוסדות אקדמיים בישראל להתחרות במוסדות אחרים בעולם. נשיא הטכניון אינו יכול לתת קביעות למדענים לא יהודים מפני שהאשרה שהמדינה מעניקה להם היא לחמש שנים בלבד. כשברחבי העולם אי אפשר לפטר פרופסור שיש לו קביעות, נקודת הפתיחה של המוסדות האקדמיים נמוכה ביותר, שכן אין ביכולתם לגייס מדענים בכירים למחקר בישראל בגלל סוגיה זו.

פרשת פוסטאנס צריכה להצית דיון בכנסת בנושא, שכן חשוב יותר לתת אשרות עבודה לעובדי הייטק או לאנשי אקדמיה מחוננים מלוד' מרת. המדיניות הנוכחית מבריוחה מכאן מוחזת, קולות וידיים מוכשרות ומונעת מאתנו את האפשרות ליהנות מתרומתם המכרעת של אנ' שים מוכשרים לחוסנם של המשק והתרבות בישראל. ראוי שבמסגרת התיקון לחוק הכניסה תישקל הגמשה משמעותית של התנאים, ובהם גם הסעיף של תרומה למדינה, והקדשת מחשבה לבריחת המוחות או לכושר התחרות של הכלכלה הישראלית. בתיקון החקיקה יש לקבוע קריטריונים שונים לעובד חקלאי מתאילנד, למדען שבא לטכניון, לספורטאי מחונן ולעובד סיעוד פיליפיני.

הכותב הוא מומחה לדיני ניווד מומחים ושותף במשרד עוה"ד קן תור & עבו

ישראל מרחיקה מוחות וכישרונות

חוק הכניסה לישראל, שנחקק לפני יותר מ-30 שנה, הוא חוק מיושן וחסר גמישות שהגיעה העת לשנותו ולהתאימו לרוח שנושבת במדינות מתקנות רבות בעול

צבי קן-תור | 19.08.2015 19:37

מנהליה של הזמרת הפיליפינית רוז פוסטאנס, זוכת תוכנית הטלוויזיה "אקס פקטור", מבקשים ממדינת ישראל להעניק לה תעודת תושב זמנית או אשרת עבודה לאמנים. לטענת המנהלים שלה כאן נסקה הקריירה המוזיקלית שלה ויש לאפשר לה להופיע בישראל ולהרוויח מקולה. אלא שכל עוד נמצאת פוסטאנס בסטטוס של אשרת תייר, היא לא יכולה לעבוד.

בהתאם לחוק, יכולה פוסטאנס לשהות בישראל 63 חודשים מהיום שבו נכנסה לראשונה אליה. אם עדיין לא השלימה את התקופה, היא תוכל לקבל אשרת עבודה זמנית (אמנים) בכל פעם לצורך הופעה כזו או אחרת, עד השלמת יתרת התקופה. בתום פרק הזמן המוגדר, תיאלץ הזמרת לעזוב את ישראל - אלא אם ועדת החריגים תקבע אחרת.

במקום פוסטאנס לא הייתי מטפח ציפיות. למיטב זיכרוני, מעולם לא שקלה הוועדה שיקולי קריירה - אלא רק שיקולים המניטריים או שיקולים של תרומה משמעותית למדינה. עם כל הכבוד לקולה המיוחד, העובדה שפוסטאנס הרטיטה מאות אלפי לבבות בתוכנית טלוויזיה אינה עילה לקבלת תעודת תושב.

גם הכדורגלן ג'ובאני רוסו, ששיחק בעבר במכבי חיפה, הרטיט את לבבותיהם של המוני אוהדים, אך נאלץ לעזוב לאחר שבקשתו לקבל תעודת תושב נדחתה. כאן לא יועילו פניות לשרים ואין טעם בהפעלת לובי בנושא, שכן אין שום סיכוי שוועדת החריגים תעניק תעודת תושב זמנית על בסיס פופולריות. במקרה של רוסו, התנהל קמפיין של ממש במטרה להעניק לו אזרחות כדי שיחלץ את נבחרת ישראל מהבוץ הספורטיבי שבו דישדשה - אך הניסיון נכשל.

איני מפחית מתרומתה של הזמרת לתרבות בישראל, אך הכתובת לכך אינה ועדת החריגים, אלא כנסת ישראל, שלא מוצאת מקום לבחון מחדש את התאמת לשון החוק למציאות בת ימינו. חוק הכניסה לישראל, שנחקק לפני יותר מ-30 שנה, הוא חוק מיושן וחסר גמישות שהגיעה העת לשנותו ולהתאימו לרוח שנושבת במדינות מתקנות רבות בעולם. הנזק שנגרם למדינה בשל היעדר חקיקה מתאימה רחוק מלהסתכם רק בפגיעה בעולם התרבות. בפועל, הדרקוניות של החוק פוגעת במישרין בכלכלה ובתנועת המוחות לישראל.

כך למשל, אחת ההשלכות של חוק הכניסה המיושן היא הקושי של מוסדות אקדמיים בישראל להתחרות במוסדות אחרים בעולם. נשיא הטכניון אינו יכול

ג'ובאני רוסו | צילום: ג'יני

לתת קביעות למדענים לא יהודים מפני שהאשרה שהמדינה מעניקה להם היא לחמש שנים בלבד. כשברחבי העולם אי-אפשר לפטר פרופסור שיש לו קביעות, נקודת הפתיחה של המוסדות האקדמיים נמוכה ביותר, שכן אין ביכולתם לגייס מדענים בכירים למחקר בישראל בגלל סוגיה זו.

פרשת פוסטאנס צריכה להצית דיון בכנסת בנושא, שכן חשוב יותר לתת אשרות עבודה לעובדי היי-טק או לאנשי אקדמיה מחוננים מלזמרת. המדיניות הנוכחית מבריחה מכאן מוחות, קולות וידיים מוכשרות ומונעת מאתנו את האפשרות ליהנות מתרומתם המכרעת של אנשים מוכשרים לחוסנם של המשק והתרבות בישראל. ראוי שבמסגרת התיקון לחוק הכניסה תישקל הגמשה משמעותית של התנאים, ובהם גם הסעיף של תרומה למדינה, והקדשת מחשבה לבריחת המוחות או לכושר התחרות של הכלכלה הישראלית. בתיקון החקיקה יש לקבוע קריטריונים שונים לעובד חקלאי מתאילנד, למדען שבא לטכניון, לספורטאי מחונן ולעובד סיעוד פיליפיני.

צילום: דודו בכר

הכותב הוא מומחה לדיני ניווד מומחים ושותף במשרד עוה"ד קן תור & עכו